

Tilslutning, vil man finde, at det i de allerfleste Tilfælde er saa ganske selvfølgeligt, fordi Lovforslaget er ganske omændret. En Del af dem har jeg selv stillet, og Flertallet er enedes derom, saa jeg tror ikke, der havde været Grund til saa stor en Taknemmelighedsfølelse, som Ministeren tilsyneladende gav Udtryk for. Nej, hvis Ministerens Taknemmelighed havde resulteret i, at han havde sagt, at han kunde tillæde de Ændringsforslag, jeg har stillet, vilde jeg have forstaaet det, saa havde der været nogen Realitet bag den Taknemmelighedsgæld, han syntes, han stod i til mig.

Men i øvrigt vil jeg sige, at Ministeren kan jo ikke bortforklare den Forvirring, der maa være indenfor Venstre, ved at henvise til en Artikel i „Politiken“, for naar man, som jeg gjorde opmærksom paa i Gaar, læser f. Eks. i „Aarhus Amtstidende“ for den 4. Maj, at Forliget er et Tilbage-skridt fra det oprindelige af Ministeren stillede Forslag, og man saa i Gaar hørte det ærede Medlem Hr. Martin Hansen takke for det Forslag og for den Stilling, Ministeren har taget, har man Ret til at synes, at der er Forvirring indenfor Partiet paa det Punkt. „Aarhus Amtstidende“ er jo et meget betydeligt Blad; saa vidt jeg ved, er en af den højtærede Ministers Kolleger Medarbejder ved dette Blad, saa det maa nok være i Overensstemmelse med nogle af Ministrenes Mening, hvad der staar i det.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse henstille til Ministeren at øve Indflydelse paa sit Partis Presse, saa den ikke giver urigtige Oplysninger, for i den Fællesartikel, der var sendt ud i største Delen af Venstres Presse den 5. Marts, stod der, at de Sæts, som var foreslaaet fra min Side, fra det radikale Venstres Side, laa gennemgaaende under Regeringens. Det er en fuldkommen urigtig Fremstilling. Jeg forlanger kun det ene, retter kun denne Henstilling til Ministeren: Lad Deres Presse optrykke de virkelige Tal og de forskellige Bestemmelser, og lad saa Læserne selv dømme! Saadan gør den Presse, der støtter mig, og jeg vil henstille til Ministeren, hvis han har nogen Indflydelse, at han lader sin Presse gøre det samme, for saa kan Befolkningen og Vælgerne selv dømme om, hvilke Forslag der er de bedste.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte en Bemærkning overfor det ærede Medlem Hr. Martin Hansen. Det ærede Medlem sagde: Jeg giver de ældste mere end det ærede Medlem Hr. Holdgaard. Ja, det er meget rigtigt, det var ogsaa det, jeg oplyste i Gaar, men jeg sagde ogsaa i Gaar, at gan-

ske vist giver man dem, som opsætter Tidspunktet for at tage mod Aldersrente, noget mere, men det er dem, om hvem Sogneraadsforeningernes Bestyrelse har hævdet, at det var de forholdsvis bedre stillede, og jeg har ment, at det var forsvarligt at skære dem ned; derfor har jeg stillet det Forslag, hvorved man indvandt 2 Mill. Kr., for at have disse til Brug for de daarligst stillede.

Til sidst skal jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen. Det ærede Medlem sluttede med at sige, at jeg kunde ikke nøjes med at udtale Sympati overfor Købstadforeningens Henvendelse. Nej, det er meget rigtigt, og det har jeg heller ikke gjort. Jeg har stillet et positivt Forslag, som jeg motiverede i Gaar, hvorefter Staten refunderer en større Del af Udgifterne, og hvorved man, ganske vist paa en anden Maade, imødekommer Købstadforeningens Henvendelse og letter Byrden for Kommunerne. Derfor vil jeg tro, at det ærede Medlem Hr. Holger Larsens Standpunkt til sidst maa blive, at han stemmer for det Ændringsforslag, som jeg paa mit Partis Vegne har stillet angaaende det Forhold.

Saa sagde det ærede Medlem, at han meget maatte beklage, at jeg ikke havde holdt fast ved Forligsforslaget fra Landstinget i Fjor. Han sagde endvidere, at han ikke syntes om den Maade at benytte Tal paa, som jeg anvendte, naar jeg sagde 70 Mill. Kr., naar det kun drejede sig om 60 Mill. Kr. Man kan nu godt, synes jeg, sige ca. 70 Mill. Kr., naar der fra det ærede Medlems Side foreligger et Forslag, der drejer sig om 68 Mill. Kr., uden at det skal være nogen særlig Forbrydelse; det er da rigtigere end at sige ca. 60 Mill. Kr., men det skal vi saamænd ikke strides om. Det skulde man ikke se paa, sagde det ærede Medlem, nej, det, man skulde se paa, var de gamles Nød. Ja, deri kan jeg være enig med ham. Det, jeg har haft for Øje og særlig har haft for Øje, er ogsaa de daarligst stillede gamle, og derfor har jeg ladet foretage en nøje Undersøgelse. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde saadan en vis Hældning over mod de to Partier. Jeg ved ikke, hvordan han faar det Indtryk. Jeg synes i alt Fald selv, at den Hældning, jeg har, er over imod de gamle, og min Hældning over mod de daarligst stillede gamle er endda stærkere end det ærede Medlems.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa en Sammenligning. Han sagde, at Bladet „Politiken“ har bragt nogle Tal, som ikke var rigtige. Jo, de Tal er rigtige. Man kan selvfølgelig opstille Tal paa forskellige Maade.